

Copyright©2020 Editura Hamangiu SRL

Editură de prestigiu recunoscut în domeniul științelor sociale CNATDCU

Toate drepturile rezervate Editurii Hamangiu

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată

fără acordul scris al Editurii Hamangiu

Editura Hamangiu:

Str. Mitropolit Filaret nr. 39-39A, Sector 4, București, O.P. 5, C.P. 91

Tel./Fax: 021.336.04.43; 031.805.80.21;

Vânzări: 021.336.01.25; 031.425.42.24

E-mail: redactia@hamangiu.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SÎRGHI, RUXANDRA

Executarea silită în Codul de procedură civilă : practică

judiciară adnotată / Ruxandra Sîrghi. - București : Editura Hamangiu,

2020

ISBN 978-606-27-1404-8

34

Ruxandra Sîrghi

Judecător la Judecătoria Sectorului 6 București

Executarea silită în Codul de procedură civilă

Practică judiciară adnotată

I.T.M.	–	Inspectoratul Teritorial de Muncă
inch.	–	încheierea
lit.	–	litera
M. Of.	–	Monitorul Oficial al României, Partea I
M.A.I.	–	Ministerul Afacerilor Interne
M.D.R.A.P.F.E.	–	Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene
M.E.C.M.A.	–	Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
M.F.E.	–	Ministerul Fondurilor Europene
NCC	–	noul Cod civil (Legea nr. 287/2009)
NCCP	–	noul Cod de procedură civilă (Legea nr. 134/2010)
NCPF	–	noul Cod de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015)
nr.	–	numărul
O.C.P.I.	–	Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară
O.G.	–	Ordonanța Guvernului
O.M.J.	–	Ordinul ministrului justiției
O.N.R.C.	–	Oficiul Național al Registrului Comerțului
O.U.G.	–	Ordonanța de urgență a Guvernului
p.	–	pagina(le)
parag.	–	paragraf(ul)
pct.	–	punct(ul)
PFA	–	persoană fizică autorizată
P.M.B.	–	Primăria Municipiului București
R.R.E.S.	–	Revista Română de Executare Silită
s. civ.	–	Secția civilă
S.N.P.P.C.	–	Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual
S.P.L.E.P.	–	Serviciul Public Local de Evidență a Persoanelor
SA	–	societate pe acțiuni
SCPEJ	–	Societate Civilă Profesională de Executori Judecătorești
sent. civ.	–	sentința civilă
SRL	–	societate cu răspundere limitată
ș.a.	–	și alții/altele
și urm.	–	și următoarele
U.N.B.R.	–	Uniunea Națională a Barourilor din România
vol.	–	volum(ul)

Cuprins

CAPITOLUL I. ÎNCUVIINȚAREA EXECUTĂRII SILITE	1
1. Încuviințarea executării silite. Competența materială de soluționare a cauzei. Titlu executoriu constând într-o hotărâre pronunțată de o instanță străină. Ipoteza executării unei hotărâri certificate ca titlu executoriu european	1
2. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Regula	2
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	3
3. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Situația garantului	4
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	5
<i>NOTĂ</i>	7
4. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Situația debitorului cu domiciliul/sediul în străinătate și a creditorului cu domiciliul/sediul în România	7
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	8
5. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Situația debitorului cu domiciliul/sediul în străinătate și a creditorului cu domiciliul/sediul în străinătate	9
<i>NOTĂ</i>	10
6. Calitate procesuală activă. Condiții pentru încuviințarea executării silite. Prematuritatea cererii de aplicare a penalităților prevăzute de art. 906 alin. (2) NCPC	10
7. Încuviințarea executării silite. Verificarea competenței executorului judecătoresc	13
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	14
<i>NOTE</i>	15
<i>HOTĂRÂRE PREALABILĂ</i>	19
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	19
8. Încuviințarea executării silite prin poprire. Stabilirea competenței executorului judecătoresc. Elemente obligatorii	29
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	32
<i>NOTĂ</i>	34
9. Capacitatea de folosință a debitorului, condiție pentru începerea executării silite. Condițiile necesare încuviințării executării silite împotriva moștenitorilor debitorului	34
<i>NOTĂ</i>	35
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	36
10. Încuviințarea executării silite. Încheierea de majorare a onorariului expertului. Lipsa caracterului de titlu executoriu pentru expert	41

11. Încuviințarea executării silite. Contract de credit nesemnat olograf de către debitor. Analiza condițiilor valabilității semnăturii electronice _____	43
<i>JURISPRUDENȚĂ</i> _____	44
<i>HOTĂRÂRE PREALABILĂ</i> _____	50
<i>RECURS ÎN INTERESUL LEGII</i> _____	53
<i>NOTĂ</i> _____	53
12. Încuviințarea executării silite. Hotărâre de stabilire a pensiei de întreținere. Lipsa caracterului de titlu executoriu pentru părinte, în nume propriu _____	55
13. Încuviințarea executării silite. Necesitatea dovedirii înregistrării la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a creditorului, entitate care desfășoară activitatea de recuperare creanțe, condiție pentru începerea executării silite _____	56
14. Încuviințarea executării silite. Dispoziție de imputare rămasă definitivă, ca urmare a respingerii acțiunii de instanța de contencios administrativ. Hotărâre care nu cuprinde obligații în sarcina debitorului vizat de cererea de executare silită. Inexistența unui titlu executoriu _____	58
15. Încuviințarea executării silite. Lipsa caracterului de titlu executoriu al încheierii de aplicare a penalităților pronunțate în condițiile art. 906 alin. (2) NCPC _____	61
16. Încuviințarea executării silite. Titlu executoriu. Bilet la ordin. Aval. Condiții _____	63
17. Încuviințarea executării silite. Elemente necesare pentru verificarea caracterului exigibil al creanțelor decurgând din contractele de credit. Dovada notificării declarării scadenței anticipate a creditului _____	65
<i>JURISPRUDENȚĂ</i> _____	68
18. Încuviințarea executării silite. Analiza caracterului cert al creanței decurgând din contractul de emisie a unui card de credit _____	68
<i>NOTĂ</i> _____	70
19. Imposibilitatea analizării, în cadrul procedurii încuviințării executării silite, a prescripției dreptului de a obține executarea silită _____	70
<i>NOTĂ</i> _____	73
20. Încuviințarea executării silite. Obligația de a comunica informații de interes public, stabilită prin titlul executoriu. Procedura specială de executare silită, prevăzută de Legea nr. 554/2004. Excluderea procedurii de executare silită de drept comun _____	74
21. Încuviințarea executării silite. Subrogarea asigurătorului în dreptul creditorului. Dovada plății indemnizației de către asigurător _____	77
<i>NOTĂ</i> _____	80

22. Încuviințarea executării silite. Contract de locațiune încheiat prin înscris sub semnătură privată înregistrat la organele fiscale – titlu executoriu în privința chiriei, nu și în privința cheltuielilor de întreținere. Efectele pronunțării unor soluții de admitere a cererii de încuviințare a executării silite în ipoteze similare celei cu care este investită instanța _____	80
<i>JURISPRUDENȚĂ</i> _____	82
23. Încuviințarea executării silite. Contract de locațiune încheiat prin înscris sub semnătură privată înregistrat la organele fiscale. Titlu executoriu pentru creanțele constând în chiria scadentă ulterior înregistrării contractului la organele fiscale _____	85
<i>JURISPRUDENȚĂ</i> _____	86
24. Încuviințarea executării silite. Contract de locațiune încheiat prin înscris sub semnătură privată. Necesitatea înregistrării la organele fiscale și a actului adițional _____	86
25. Încuviințarea executării silite. Efectele hotărârii prin care s-a soluționat anterior o contestație la executare silită împotriva executării efectuate în baza aceluiași titlu executoriu vizat de cererea de încuviințare a executării silite. Contract de locațiune. Nerespectarea formalității multiplului exemplar _____	88
26. Limitele analizei instanței investite cu încuviințarea executării silite. Condițiile prevăzute de art. 813 alin. (5) NCPC – condiții ce vizează derularea procedurii executării imobiliare, iar nu încuviințarea acestora _____	92
27. Încuviințarea executării silite în privința creanței reprezentate de penalități de întârziere, în cazul în care facturile emise în temeiul unor contracte pentru furnizare de utilități publice sunt titluri executorii, însă penalitățile de întârziere nu sunt stabilite în factură, ci în contract _____	96
<i>NOTE</i> _____	98
28. Încuviințarea executării silite. Imposibilitatea reanalizării de către instanță a cererii de executare silită care a fost inițial respinsă. Necesitatea reiterării cererii de executare silită de către creditor pentru a se putea investi instanța cu o nouă cerere de încuviințare a executării silite _____	99
29. Încuviințarea executării silite. Inaplicabilitatea procedurii prevăzute de art. 666 NCPC în cazul executării contractului de ipotecă mobilă. Lipsa caracterului de titlu executoriu, de sine stătător, al scrisorii de garanție _____	100
CAPITOLUL AL II-LEA. CONTESTAȚIA LA EXECUTARE _____	103
30. Contestație la executare. Competență teritorială. Distingție între domiciliul și reședința debitorului. Dovada domiciliului _____	103
<i>NOTE</i> _____	106
<i>JURISPRUDENȚĂ</i> _____	107

31. Contestație la executare. Termen de formulare. Distincție între contestația la executarea silită însăși și contestația la executare împotriva unui act de executare individual _____	112
NOTĂ _____	115
JURISPRUDENȚĂ _____	116
32. Contestație la executare. Termen de formulare. Imposibilitatea analizării motivelor de contestație la executarea silită însăși, raportat la actele de executare silită individuale contestate în termen, în condițiile în care nu a fost formulată în termen o contestație la executarea silită însăși. Inadmisibilitatea formulării în apel a cererii de repunere în termenul de exercitare a contestației la executare _____	123
JURISPRUDENȚĂ _____	127
33. Contestație la executare. Termen de formulare. Consecințele pe care neefectuarea de către debitor a formalităților legale pentru înregistrarea domiciliului actual le are asupra valabilității procedurii de comunicare a actelor de executare silită _____	127
NOTĂ _____	131
34. Contestație la executare. Tardivitatea formulării cererii. Analiza aplicabilității dispozițiilor art. 183 NCPC în situația trimiterii cererii prin fax în ultima zi a termenului după încheierea programului de lucru _____	132
CONSTITUȚIONALITATE _____	136
HOTĂRÂRE PREALABILĂ _____	136
NOTĂ _____	137
35. Tardivitatea formulării contestației la executare împotriva încheierii executorului judecătoresc de stabilire a cheltuielilor de executare. Distincție între motivele care vizează legalitatea stabilirii cheltuielilor de executare și cele care vizează proporționalitatea acestora _____	137
JURISPRUDENȚĂ _____	143
36. Contestație la titlu. Lămurirea hotărârii, potrivit art. 443 NCPC. Inadmisibilitatea contestației la titlu în condițiile în care obiectul contestației nu este un titlu executoriu _____	146
JURISPRUDENȚĂ _____	150
37. Contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 906 alin. (5) NCPC. Inadmisibilitate în lipsa unei executări silite demarate în baza încheierii de stabilire a sumei definitive datorate cu titlu de penalități _____	151
38. Încheierea de autorizare intrare în încăperi – încheiere executorie care nu este supusă niciunei căi de atac. Inadmisibilitatea contestației la executare. Efectele pronunțării încheierii de autorizare intrare în încăperi fără citarea terțului care deține bunul, în privința executării silite _____	157

39. Contestație la executare. Inadmisibilitatea cererii de partaj ca obiect al contestației _____	161
JURISPRUDENȚĂ _____	165
NOTĂ _____	165
40. Contestație la executare. Încheierea de încuviințare a executării silite pronunțată de executorul judecătoresc. Efectele Deciziei nr. 895/2015 a Curții Constituționale _____	166
JURISPRUDENȚĂ _____	169
HOTĂRÂRE PREALABILĂ _____	172
41. Contestație la executare. Necompetența executorului judecătoresc – cauză de nulitate a executării silite _____	172
42. Contestație la executare. Lipsa calității procesuale pasive a terțului poprit, care a deținut anterior declanșării procedurii executării silite calitatea de creditor, cesionând creanța. Lipsa calității procesuale pasive a executorului judecătoresc _____	176
JURISPRUDENȚĂ _____	182
43. Contestație la executare. Lipsa calității procesuale pasive a creditorului în ipoteza în care se contestă exclusiv încheierea prin care s-au stabilit de către executor cheltuielile de fotocopiere a dosarului de executare _____	182
44. Contestație la executare. Inadmisibilitatea invocării unor motive de fapt sau de drept pe care debitorul le-ar fi putut invoca în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească în baza căreia se derulează executarea silită _____	185
45. Contestație la executare. Efectele validării popririi înființate asupra drepturilor salariale. Limita executării hotărârii de validare a popririi _____	186
NOTĂ _____	190
46. Contestație la executare. Caracterul de titlu executoriu al contractului de credit încheiat cu o instituție financiară nebancaară, menținut ulterior intervenirii cesiunii de creanță. Analiza caracterului cert, lichid și exigibil al creanței. Stabilirea legii aplicabile prescripției dreptului de a obține executarea silită. Neindicarea exactă a componenței debitului vizat de executarea silită, împrejurare de natură a împiedica verificarea prescripției dreptului de a obține executarea silită _____	190
NOTĂ _____	195
JURISPRUDENȚĂ _____	195
47. Contestație la executare. Analiza aplicabilității art. 84 NCPC în procedura executării silite. Legea aplicabilă contractului de cesiune de creanță. Analiza efectelor lipsei notificării cesiunii de creanță debitorului asupra actelor de executare _____	196
JURISPRUDENȚĂ _____	200
NOTE _____	203

48. Contestație la executare. Prescripția dreptului de a obține executarea silită în baza unui contract de împrumut autentificat. Formularea unei acțiuni având ca obiect obligarea debitorului la restituirea împrumutului decurgând din contractul de împrumut autentificat nu afectează cursul prescripției dreptului de a obține executarea silită în temeiul contractului respectiv. Imposibilitatea obligării intimatului la plata taxei judiciare de timbru aferente contestației la executare, față de reglementarea procedurii restituirii	206
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	209
49. Contestație la executare. Prescripția dreptului de a obține executarea silită. Calculul termenului. Stabilirea momentului de la care trebuie calculat termenul de prescripție a executării silite a unei hotărâri judecătorești. Relevanța pronunțării soluției, iar nu a redactării hotărârii	211
<i>NOTĂ</i>	220
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	222
50. Contestație la executare. Prescripția dreptului de a obține executarea silită. Analiza puterii doveditoare a chitanțelor emise de către creditor și nerecunoscute de către debitor în privința plății, ca modalitate de întrerupere a prescripției	223
<i>NOTĂ</i>	229
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	229
51. Contestație la executare. Limba în care trebuie efectuată procedura executării silite. Necesitatea depunerii titlului executoriu tradus în limba română. Comunicarea actelor de executare silită la o adresă incorectă. Sancțiune	232
52. Contestație la executare. Condiții pentru a opera compensația ca mod de stingere a creanței vizate de executarea silită	235
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	238
<i>NOTĂ</i>	239
53. Contestație la executare. Virament bancar. Analiza plății ca modalitate de stingere a creanței. Lipsa obligației debitorului, unitate bancară, de a afla alte conturi ale creditorului-consumator decât cel deschis la respectiva bancă, în vederea efectuării plății prin transfer bancar. Creanțe reciproce. Posibilitatea utilizării sumei plătite de către debitor în contul creditorului său pentru stingerea unei creanțe proprii a respectivului debitor față de creditorul său – operațiune distinctă de compensație. Plata – renunțare tacită la compensație. Calificarea operațiunii independent de terminologia utilizată de părți	243
54. Contestație la executare. Efectul suspensiv de plată al contestației împotriva proiectului de distribuire. Nulitatea încheierii de eliberare a sumelor rezultate din executare, ca urmare a nesocotirii suspendării plății creanței din proiectul de	

distribuire a sumelor rezultate din executare. Efectele anulării încheierii de eliberare a sumelor rezultate din executare	254
<i>JURISPRUDENȚĂ</i>	257
55. Contestație la executare. Caracterul absolut al interdicției de înstrăinare a imobilului dobândit prin programul „Prima casă”, vizând atât actele de înstrăinare voluntară, cât și cele efectuate fără consimțământul proprietarului imobilului	258
<i>HOTĂRÂRE PREALABILĂ</i>	263
56. Contestație la executare. Posibilitatea executorului de a desemna un expert pentru actualizarea creanței	268
57. Contestație la executare. Reintegrarea salariatului în postul deținut anterior desfacerii contractului individual de muncă. Procedura aplicabilă executării silite	272
58. Contestație la executare. Întinderea temporală a efectelor suspendării executării silite. Indisponibilizarea cauțiunii ca urmare a respingerii contestației la executare, în temeiul dispozițiilor art. 720 alin. (6) NCP	283
59. Contestație la executare. Creanță condiționată de îndeplinirea unei obligații de a face de către o altă persoană. Lipsa caracterului exigibil al creanței în ipoteza neîndeplinirii obligației de către terț	287
60. Contestație la executare. Efectele transmiterii biletului la ordin prin gir. Independența raportului cambial. Impediment în invocarea de către debitorul cambial față de posesorul biletului la ordin, dobândit prin gir, a unor apărări ce țin strict de raportul acestuia cu trăgătorul	291
61. Contestație la executare. Analiza valabilității contractului de fideiusiune materializat într-o anexă a contractului de credit	294
<i>NOTE</i>	298
<i>JURISPRUDENȚĂ C.J.U.E.</i>	302
62. Contestație la executare. Valoarea probatorie a registrelor ținute de angajator. Efectele în timp ale hotărârilor judecătorești pronunțate în materia drepturilor salariale, raportat la modificările legislative intervenite ulterior pronunțării acestor hotărâri. Momentul până la care poate dispune instanța de fond suspendarea executării silite	304
63. Contestație la executare. Analiza posibilității cenzurării pe calea contestației la executare a suspendării executării silite intervenite ca urmare a formulării de către debitor a unei notificări de dare în plată în baza Legii nr. 77/2016 și constatate de executorul judecătoresc	311
<i>NOTĂ</i>	315
<i>HOTĂRÂRE PREALABILĂ</i>	315
64. Contestație la executare. Titlu executoriu reprezentat de un contract de vânzare autentificat. Analiza caracterului cert, lichid și exigibil al creanței constând în diferența de preț rămasă de	

achitat, în condițiile în care cumpărătorul invocă neexecutarea anumitor lucrări ce cădeau în sarcina vânzătorului, fără însă a solicita rezoluțiunea contractului de vânzare sau reducerea prețului. Condițiile pentru restituirea cauțiunii	316
NOTĂ	322
65. Contestație la executare. Tardivitatea motivelor de contestație la executare. Admisibilitatea analizării nulității titlului executoriu ca motiv al contestației. Timbrajul aferent contestației la executare în ipoteza învestirii instanței cu analiza valabilității titlului executoriu. Prescripția dreptului de a invoca nulitatea titlului executoriu pentru eroare. Posibilitatea executării silite a imobilului ce constituie locuința consumatorului – cauza C-34/13, <i>Kušionová împotriva SMART Capital a.s.</i>	322
NOTĂ	334
66. Contestație la executare. Executarea benevolă a obligației anterior declanșării procedurii executării silite. Analiza posibilității de criticare a modalității de executare a obligației de recalculare a drepturilor salariale stabilite în sarcina debitorului prin titlul executoriu, în condițiile în care executarea obligației s-a realizat prin emiterea unui act administrativ	334
NOTĂ	342
JURISPRUDENȚĂ	342
67. Contestație la executare. Dovedirea stingerii parțiale a creanței. Interpretarea acordului de voință al părților. Început de dovadă scrisă. Regim probatoriu	346
68. Contestație la executare. Lipsa calității procesuale pasive a executorului judecătoresc. Creanță constând în pensie de întreținere. Inexistența dreptului debitorului de a modifica obiectul obligației sale sau modalitatea de executare, în lipsa unui acord al creditorului sau a unei hotărâri a instanței de modificare a dispozițiilor cuprinse în titlul executoriu inițial	351
69. Contestație la executare. Particularități în executarea hotărârilor judecătorești referitoare la minori	358
JURISPRUDENȚĂ C.E.D.O.	362
CAPITOLUL AL III-LEA. SUSPENDAREA EXECUTĂRII SILITE	364
70. Suspendarea provizorie a executării silite. Dubla natură a acțiunii de fond – contestație la executare specială, cu denumirea anterioară opoziție la executare, reglementată de Legea nr. 58/1934, și contestație la executare întemeiată pe noul Cod de procedură civilă. Consecințe asupra condițiilor în care se poate dispune suspendarea executării silite. Condițiile suspendării provizorii a executării silite. Sarcina probei urgenței. Criterii de apreciere a urgenței. Distingție între motivele de contestație și cele de suspendare provizorie a executării silite	364

71. Suspendarea provizorie a executării silite. Măsură excepțională. Condiții. Analiza urgenței. Necesitatea dovedirii unui prejudiciu ireparabil sau greu de înlăturat	368
72. Suspendarea provizorie a executării silite. Condiții. Analiza efectelor popririi înființate asupra conturilor societății din perspectiva justificării urgenței. Posibilitatea debitorului de a consemna, cu afecțatiune specială, sumele pentru acoperirea cărora a fost înființată poprirea, la dispoziția executorului judecătoresc, pentru încetarea indisponibilizării	370
73. Suspendarea provizorie a executării silite. Executare silită prin predarea imobilului care reprezintă domiciliul contestatorilor și al copiilor acestora. Criterii de apreciere a urgenței. Posibilitatea suspendării doar a unei forme de executare silită	375
74. Suspendarea provizorie a executării silite. Condiția justificării existenței unui caz urgent care impune luarea acestei măsuri. Efectele popririi. Relevanța efectivității unei eventuale întoarceri a executării silite, în condițiile în care creditorul este o persoană juridică străină, în analiza cererii de suspendare a executării silite. Necesitatea asigurării unui echilibru între drepturile creditorului și cele ale debitorului. Efectele suspendării executării silite prin poprire. Efectele Deciziei în interesul legii nr. 11/2018. Indisponibilizarea cauțiunii aferente suspendării provizorii a executării silite	379
NOTĂ	384
JURISPRUDENȚĂ	385
RECURS ÎN INTERESUL LEGII	388
75. Suspendarea urmăririi imobiliare la cererea debitorului. Condițiile prevăzute de art. 824 NCPC	394
CAPITOLUL AL IV-LEA. VALIDAREA POPRIRII	398
76. Validarea popririi. Competență de soluționare. Aplicarea legii în timp. Stabilirea instanței de executare potrivit normelor în vigoare la data sesizării executorului judecătoresc	398
77. Validarea popririi. Competența instanței de executare. Eroare materială în relațiile privind domiciliul debitorului. Lipsa efectelor în stabilirea instanței de executare	402
78. Validarea popririi. Termenul de formulare a cererii. Mod de calcul în cazul popririi unor sume datorate în mod periodic de către terțul poprit debitorului	404
79. Validarea popririi. Termenul de formulare a cererii. Analiza momentului de la care curge termenul în cazul constatării relei-credințe a terțului poprit	407
NOTĂ	410
JURISPRUDENȚĂ	411

80. Validarea popririi. Legala comunicare către terțul poprit a adresei de înființare a popririi, condiție pentru înființarea popririi și, implicit, pentru validarea popririi	413
81. Validarea popririi. Eliberarea sumei de către terțul poprit către debitor justifică validarea popririi. Încetarea raporturilor de muncă după înființarea popririi nu împiedică validarea popririi dacă pentru o perioadă au fost îndeplinite condițiile prevăzute de lege, respectiv terțul poprit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în această calitate și, în concret, în loc să consemneze suma urmărilor, a liberat-o debitorului	418
JURISPRUDENȚĂ	420
82. Validarea popririi. Efectele hotărârii de validare a popririi. Inadmisibilitatea invocării în procedura validării de poprire a unor apărări care vizează fondul dreptului analizat în litigiul în care a fost pronunțată hotărârea pusă în executare. Analiza îndeplinirii de către executorul judecătoresc a obligațiilor prevăzute de art. 787 NCPC. Procedura prevăzută de O.G. nr. 22/2002. Sume ce nu pot fi supuse popririi. Regimul prevăzut de Legea nr. 92/2011, derogatoriu de la art. 781 alin. (5) lit. c) NCPC. Analiza calității Ministerului Public de participant la executarea silită. Lipsa calității Ministerului Finanțelor Publice de terț poprit în procedura execuției bugetare. Calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii pronunțate la fond asupra cererii de validare a popririi. Termen derogatoriu	420
JURISPRUDENȚĂ	432
83. Validarea popririi. Analiza contractului de administrare încheiat de o asociație de proprietari, în baza art. 35 alin. (1) și (4) din Legea nr. 230/2007, din perspectiva existenței unui raport juridic de natură a justifica reținerea calității societății administrator de terț poprit	435
HOTĂRÂRE PREALABILĂ	440
NOTĂ	445
84. Validarea popririi. Încheierea de către creditor și debitor a unei convenții de eșalonare a plății. Efecte asupra obligațiilor terțului poprit din perspectiva cererii de validare a popririi	445
RECURS ÎN INTERESUL LEGII	448
85. Validarea popririi. Limitele apărărilor ce pot fi invocate de către terțul poprit	453
86. Validarea popririi. Obligațiile terțului poprit în ipoteza sumelor datorate în viitor	455
87. Validarea popririi. Limita veniturilor debitorului care pot fi executate silit	457
88. Deschiderea procedurii insolvenței față de terțul poprit. Efecte asupra procedurii validării popririi. Incidența dispozițiilor art. 75 din Legea nr. 85/2014	460
NOTĂ	464

89. Culpă terțului poprit în neexecutarea obligațiilor care îi incumbă potrivit legii. Condiție a validării popririi. Comunicarea de către executorul judecătoresc a unor date de identitate incomplete, împrejurare ce împiedică identificarea debitorului de către terțul poprit. Causă de excludere a culpei terțului poprit în neexecutarea obligațiilor	465
90. Validarea popririi. Regimul juridic al persoanei fizice autorizate. Identitate de persoană între debitor și terțul poprit. Poprire înființată nelegal asupra unei cote din venitul lunar net pe care debitorul îl obține de la persoana fizică autorizată	467

CAPITOLUL AL V-LEA. EXECUTAREA OBLIGAȚIILOR DE A FACE SAU DE A NU FACE, CARE NU POT FI ÎNDEPLINITE PRIN ALTE PERSOANE. APLICAREA PENALITĂȚILOR ÎN CONDIȚIILE ART. 906 NCPC

91. Competența materială de soluționare a cererii de aplicare a penalităților debitorului obligației de a face <i>intuitu personae</i> instituite printr-o hotărâre pronunțată de instanța de contencios administrativ	471
92. Competența teritorială de soluționare a cererii de aplicare a penalităților debitorului în temeiul art. 906 alin. (2) NCPC. Regula	473
NOTĂ	475
93. Condițiile pentru acordarea penalităților în temeiul art. 906 alin. (2) NCPC. Demararea procedurii execuționale	475
94. Condițiile de aplicare a penalităților în temeiul art. 910 NCPC raportat la art. 906 NCPC. Existența unui titlu executoriu. Pierderea caracterului de titlu executoriu al ordonanței președințiale	478
95. Imposibilitatea aplicării de penalități debitorului conform art. 906 alin. (2) NCPC, în condițiile în care neexecutarea obligației se datorează culpei creditorului	482
HOTĂRÂRE PREALABILĂ	485
96. Limitele controlului instanței în soluționarea cererii formulate de creditor, de aplicare a penalităților debitorului, potrivit art. 906 alin. (2) NCPC. Imposibilitatea invocării de către debitor a unor motive care să justifice neexecutarea sau executarea parțială a obligației	487
NOTĂ	490
JURISPRUDENȚĂ	490
97. Inadmisibilitatea cererii de chemare în garanție, formulată de către părât în cadrul litigiului având ca obiect aplicarea de penalități în temeiul art. 906 alin. (2) NCPC	491

98. Imposibilitatea stabilirii sumei definitive datorate cu titlu de penalități, în condițiile art. 906 alin. (4) NCPC, în cazul în care debitorul a executat obligația anterior împlinirii termenului de 3 luni. Inadmisibilitatea contestării de către creditor, în cadrul acestei proceduri, a modalității de executare a obligației de către debitor _____	495
99. Executarea obligației de către debitor ulterior expirării termenului de 3 luni prevăzut de art. 906 alin. (4) NCPC, dar anterior stabilirii de către instanță a sumei definitive cu titlu de despăgubiri. Efectele asupra posibilității instanței de a mai fixa suma definitivă datorată de către debitor cu titlu de penalități _____	497
<i>JURISPRUDENȚĂ</i> _____	502
<i>HOTĂRÂRE PREALABILĂ</i> _____	502
<i>NOTĂ</i> _____	507
100. Stabilirea sumei definitive datorate de către debitor cu titlu de penalități în condițiile art. 906 alin. (4) NCPC. Condiții pentru admiterea cererii. Lipsa de efecte juridice a emiterii unui proiect de dispoziție nesemnlat. Modul de calcul al penalităților. Limita temporală. Relevanța situației financiare a debitorului în stabilirea debitului _____	508
<i>NOTĂ</i> _____	512

CAPITOLUL AL VI-LEA. RECUZAREA ȘI ÎNLOCUIREA EXECUTORULUI JUDECĂTORESC _____ 513

101. Recuzarea executorului judecătoresc. Relație de amicitie între executorul judecătoresc și avocatul creditorului. Distincție recuzare – contestație la executare. Efectele admiterii cererii de recuzare a executorului judecătoresc. Modalitatea de desemnare a executorului care să continue executarea în ipoteza admiterii cererii de recuzare _____	513
102. Recuzarea executorului judecătoresc. Caracterul limitativ al cazurilor de recuzare. Imposibilitatea analizării valabilității actelor de executare în cadrul procedurii de soluționare a cererii de recuzare a executorului _____	518
103. Înlocuirea executorului judecătoresc. Raportul dintre această procedură, plângerea împotriva refuzului nejustificat al executorului de îndeplinire a atribuțiilor, prevăzută de art. 56 alin. (2) din Legea 188/2000, contestația împotriva refuzului executorului de a efectua o executare silită, prevăzută de art. 712 alin. (1) teza a II-a NCPC, renunțarea la executarea silită. Situația cheltuielilor de executare _____	521

Capitolul I. Încuviințarea executării silite

I. Încuviințarea executării silite. Competența materială de soluționare a cauzei. Titlu executoriu constând într-o hotărâre pronunțată de o instanță străină. Ipoteza executării unei hotărâri certificate ca titlu executoriu european

Potrivit art. 1103 alin. (1) NCPC, „Hotărârile străine care nu sunt aduse la îndeplinire de bunăvoie de către cei obligați a le executa pot fi puse în executare pe teritoriul României, pe baza încuviințării date, la cererea persoanei interesate, de către tribunalul în circumscripția căruia urmează să se efectueze executarea”.

Însă prevederile Cărtii a VII-a a noului Cod de procedură civilă sunt aplicabile doar în măsura în care prin tratatele internaționale la care România este parte, prin dreptul Uniunii Europene sau prin legi speciale nu se prevede altfel.

În ipoteza executării unei hotărâri certificate ca titlu executoriu european, sunt incidente dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 805/2004.

Art. 20 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 privind stabilirea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate prevede că procedura de punere în executare va fi reglementată de legea statului membru de executare și că hotărârea certificată ca titlu executoriu european va fi pusă în executare în aceleași condiții ca și hotărârea pronunțată în statul membru de executare.

Astfel, în cazul executării unei hotărâri certificate ca titlu executoriu european, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite se stabilește în conformitate cu art. 666 alin. (1) NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC și revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afară cazurilor în care legea dispune altfel”.

C.A. București, s. a V-a civ., sent. nr. 120 din 26.05.2017, www.rolii.ro

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București sub nr. [...], BEJ R.N. a solicitat încuviințarea executării silite demarate la solicitarea creditorului V. & P. R./S./W. împotriva debitorului K.B., potrivit titlului executoriu reprezentat de hotărârea din 20.05.2009, pronunțată de Judecătoria Stuttgart, Secția recuperării creanțe, la data de 06.06.2016.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 665 NCPC.

Prin sentința civilă nr. 1003/07.03.2017, Judecătoria Sectorului 1 București a admis excepția necompetenței materiale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București, reținând că, potrivit art. 1103 alin. (1) NCPC, „Hotărârile străine care nu sunt aduse la îndeplinire de bunăvoie de către cei obligați a le executa pot fi puse în executare pe teritoriul României, pe baza încuviințării date, la cererea persoanei interesate, de către tribunalul în circumscripția căruia urmează să se efectueze executarea”.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 14.03.2017,

Prin sentința civilă nr. 1393/21.04.2017, pronunțată de Tribunalul București, s-a admis excepția necompetenței materiale, s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 1, s-a constatat ivit conflictul negativ de competență și s-a înaintat dosarul către Curtea de Apel București.

A reținut tribunalul că dispozițiile art. 1103 NCPC nu sunt incidente în cauză, prevederile Cărții a VII-a devenind aplicabile doar în măsura în care prin tratatele internaționale la care România este parte, prin dreptul Uniunii Europene sau prin legi speciale, nu se prevede altfel. În cauză, se pune problema executării unei hotărâri certificate ca titlu executoriu european, devenind incidente dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 805/2004. Art. 20 alin. (1) teza a II-a din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 privind stabilirea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate prevede că „procedura de punere în executare va fi reglementată de legea statului membru de executare și că hotărârea certificată ca titlu executoriu european va fi pusă în executare în aceleași condiții ca și hotărârea pronunțată în statul membru de executare”.

Potrivit art. 666 alin. (1) prin raportare la art. 651 alin. (1) NCPC, încuviințarea executării silite este de competența instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București, Secția a V-a civilă, la data de 16.05.2017.

Analizând conflictul de competență, curtea a reținut că, așa cum a indicat Tribunalul București, art. 1103 NCPC nu este incident în cauză, prevederile Cărții a VII-a fiind aplicabile doar în măsura în care prin tratatele internaționale la care România este parte, prin dreptul Uniunii Europene sau prin legi speciale, nu se prevede altfel.

Prin raportare la dispozițiile art. 20 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, care stabilește că hotărârea certificată ca titlu executoriu european va fi pusă în executare în aceleași condiții ca și hotărârea pronunțată în statul membru de executare, se observă că, în această speță, competența aparține Judecătoriei Sectorului 1 București.

2. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Regula

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Judecătoria Sectorului 6 București, s. civ., sent. nr. 9187 din 10.11.2017, definitivă, nepublicată

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței, petentul BEJA V.B. și A.S., la cererea creditoarei C.P. (G.) L.T.D., a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitoarei C.M., în baza titlului executoriu reprezentat de contractul nr. [...]15.08.2006.

În drept, au fost invocate prevederile art. 666 alin. (1) NCPC.

Analizând excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București, invocată din oficiu la termenul din 10.11.2017, instanța a constatat următoarele:

Potrivit art. 666 raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Constatând că, la data sesizării organului de executare, domiciliul debitoarei era în sat [...], județul Călărași, astfel cum rezultă din rezultatul verificărilor în D.E.P.A.B.D., instanța a apreciat că revine Judecătoriei Călărași competența de soluționare a cauzei, ca instanță de executare.

Pe cale de consecință, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Călărași.

JURISPRUDENȚĂ

La stabilirea instanței de executare, se vor avea în vedere criteriile prevăzute de art. 651 alin. (1) NCPC, neavând relevanță dispozițiile art. 782 NCPC, întrucât acest text de lege vizează exclusiv competența executorului judecătoresc, neinfluențând astfel stabilirea competenței instanței de executare.

În acest sens, a se vedea sentința civilă nr. 10334/09.12.2016, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, Secția civilă, definitivă, nepublicată, prin care s-au reținut următoarele:

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Constatând că, la data sesizării organului de executare, sediul debitoarei societatea [...] SRL era în Ploiești, [...], județul Prahova, instanța a apreciat că revine Judecătoriei Ploiești competența de soluționare a cauzei, ca instanță de executare. Instanța a constatat că nu prezintă relevanță împrejurarea că se solicită încuviințarea executării silite prin poprire pe raza Sectorului 6 București, întrucât art. 782 NCPC vizează exclusiv competența executorului judecătoresc, neinfluențând stabilirea instanței de executare.

Pe cale de consecință, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Ploiești.

3. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Situația garantului

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Actualul Cod de procedură civilă a reglementat, ca regulă, unicitatea instanței de executare, prevăzând că aceasta se stabilește în funcție de domiciliul debitorului.

Având în vedere faptul că art. 644 alin. (1) NCPC, enumerând participanții la executarea silită, reglementează distinct părțile (pct. 1), care sunt definite la art. 645 alin. (1) NCPC ca fiind creditorul și debitorul, de terții garanți (pct. 2), art. 651 NCPC trebuie interpretat ca vizând domiciliul/sediul debitorului principal, iar nu pe cel al terțului garant.

Judecătoria Sectorului 6 București, s. civ., sent. nr. 10078 din 08.12.2017, definitivă, nepublicată

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței, petentul BEJ L.I.V., la cererea creditoarei C.A.R. M.B., a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitoarei S.C.V., în baza titlului executoriu reprezentat de contractul de credit nr. [...] /18.04.2013.

În drept, au fost invocate prevederile art. 666 alin. (1) NCPC.

Analizând excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București, invocată din oficiu la termenul din 08.12.2017, instanța a constatat următoarele:

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Constatând că, la data sesizării organului de executare, domiciliul debitorului principal M.F. era în București, [...], Sector 4, instanța a apreciat că revine Judecătoriei Sectorului 4 București competența de soluționare a cauzei, ca instanță de executare. Sub acest aspect, instanța a reținut că noul Cod de procedură civilă a reglementat, ca regulă, unicitatea instanței de executare, prevăzând că aceasta se stabilește în funcție de domiciliul debitorului, astfel cum s-a expus anterior. Având în vedere faptul că art. 644 alin. (1) NCPC, enumerând participanții la executarea silită reglementează distinct părțile (pct. 1), care sunt definite la art. 645 alin. (1) NCPC, ca fiind creditorul și debitorul, de terții garanți (pct. 2), instanța a apreciat că art. 651 NCPC trebuie interpretat ca vizând domiciliul/sediul debitorului principal, iar nu pe cel al terțului garant.

Pe cale de consecință, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 4 București.

JURISPRUDENȚĂ

1. În același sens a fost pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București și sentința civilă nr. 6411/18.08.2016, definitivă, nepublicată, în care, ca argumente suplimentare, s-au reținut următoarele:

Aceasta (respectiv stabilirea competenței în funcție de debitorul principal) este soluția legislativă adoptată și prin normele de drept comun în materie de competență. Astfel, teza a II-a a alin. (1) al art. 112 NCPC prevede că, „(...) în cazul în care printre părți sunt și obligați accesorii, cererea se introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali”. Or, cererea creditorului adresată executorului vizează executarea silită atât a debitorului principal, cât și a giranților.

De altfel, instanța a reținut că și în ipoteza în care creditorul nu ar fi solicitat executarea silită a debitorului principal, acesta tot ar fi devenit parte în executarea silită, întrucât, potrivit art. 648 alin. (2) NCPC, „Când se urmărește numai terțul fideiutor ori garant ipotecar, toate actele de executare vor fi comunicate în același timp și debitorului principal, care va fi introdus din oficiu în procedura de urmărire silită”.

2. În practică a fost exprimată și opinia contrară, în sensul inaplicabilității dispozițiilor art. 112 NCPC și al stabilirii instanței de executare în raport de fiecare debitor în parte, indiferent dacă este debitor principal sau garant.

În acest sens redăm sentința civilă nr. 1064/09.08.2017, pronunțată de Tribunalul București, Secția a V-a civilă, în soluționarea unui conflict de competență, www.rolii.ro:

Prin sentința civilă nr. 2070/08.03.2017, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, în dosarul nr. [...], a fost admisă excepția necompetenței teritoriale și a fost declinată competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite formulate de creditoarea C.A.R. F.I. SA în favoarea Judecătoriei Sectorului 3 București.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut că, potrivit art. 666 alin. (1) NCPC, modificat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 1/2016, „În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru”.

În conformitate cu art. 651 alin. (1) NCPC, „Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor”.

În speță, cererea de executare silită a fost înregistrată pe rolul executorului petent la data de 24.02.2017, dată la care domiciliul debitorului C.A.C. era în România, respectiv în București, [...], Sector 3, așa cum rezultă din verificările efectuate din oficiu. Prin urmare, în raport de prevederile art. 651 alin. (1) NCPC, instanța de executare este Judecătoria Sectorului 3 București, competentă, potrivit art. 651 alin. (3) și art. 666 alin. (1) NCPC, să soluționeze cererea de încuviințare a executării silite, iar nu Judecătoria Sectorului 6.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 3 București, la 02.05.2017, sub același număr, iar, prin sentința civilă nr. 6157/18.05.2017, a fost admisă excepția necompetenței teritoriale și a fost declinată competența de soluționare a cererii în favoarea Judecătoriei Sectorului 5 București.

În considerentele acestei sentințe s-a reținut că, potrivit art. 651 alin. (1) teza I NCPC, „instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție teritorială se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”. Potrivit art. 112 alin. (1) teza a II-a NCPC „(...) în cazul în care printre părți sunt și obligați accesorii, cererea se introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali”.

În cauza de față se solicită încuviințarea executării silite împotriva debitorului-garant C.A.C., iar în raport de prevederile legale sus-menționate, instanța de executare este instanța în raza căreia își are domiciliul debitorul principal. Din actele existente la dosarul cauzei rezultă că domiciliul debitorului principal S.S. este în București, [...], Sector 5, motiv pentru care competența de soluționare a cauzei revine Judecătoriei Sectorului 5 București.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 132 alin. (1) NCPC, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 3 București, invocată din oficiu și a declinat competența de soluționare a prezentei cauze în favoarea Judecătoriei Sectorului 5 București.

La data de 23.06.2017, dosarul a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București, sub nr. [...].

Prin sentința civilă nr. 4800/26.06.2017, această instanță a admis, la rândul său, excepția necompetenței teritoriale și și-a declinat competența în favoarea Judecătoriei Sectorului 3 București. Totodată, constatând ivit conflictul negativ de competență s-a dispus înaintarea dosarului Tribunalului București în vederea soluționării conflictului.

În considerentele sentinței, s-a arătat că, în raport de dispozițiile art. 651 alin. (1) NCPC și de faptul că domiciliul debitorului se află în țară, judecătoria competentă să soluționeze prezenta cerere, având ca obiect încuviințarea executării silite, este judecătoria în a cărei circumscripție își are domiciliul debitorul.

Cum domiciliul debitorului era situat la data începerii executării silite în Sectorul 3, București, astfel cum rezultă din extrasul din baza de date a Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date (D.E.P.A.B.D.), este competentă să soluționeze cererea de încuviințare a executării silite Judecătoria Sectorul 3 București. (...)

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a V-a civilă, la data de 28.07.2017, sub nr. [...].

Analizând înscrisurile existente la dosarul cauzei, instanța a reținut următoarele: Prin cererea adresată BEJ R.M.V. la data de 24.02.2017, creditoarea C.A.R. F.I. SA a solicitat încuviințarea executării silite a titlului executoriu – contract de împrumut nr. [...] / 02.12.2014 împotriva debitorului C.A.C.

Potrivit dispozițiilor art. 651 alin. (1) NCPC, „instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare

domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor”, iar conform alin. (3) al aceluiași articol „instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite (...)”.

Având în vedere că, la data depunerii cererii de executare silită, domiciliul debitorului se afla în București, Sector 3, înseamnă că soluționarea cererii de încuviințare a executării silite era de competența Judecătoriei Sectorului 3 București. Dispozițiile art. 112 alin. (1) teza a II-a NCPC, care prevăd că „în cazul în care printre părți sunt și obligați accesorii, cererea se introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali”, invocate de Judecătoria Sectorului 3 București în susținerea soluției de declinare a competenței, nu sunt incidente în cauză, deoarece în faza executării silite, datorită caracterului unipatrimonial al executării silite, nu există coparticipare procesuală pasivă, ci executarea trebuie să se facă separat pentru fiecare dintre debitori.

Față de considerentele expuse mai sus, instanța, în temeiul art. 135 alin. (1) și (4) NCPC, a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 3 București.

NOTĂ

Apreciam că **stabilirea instanței de executare în funcție de debitorul principal** corespunde noii reglementări în materia executării silite vizând unicitatea instanței de executare, precum și regimului participanților la executarea silită prevăzut de actualul Cod de procedură civilă, astfel cum s-a argumentat în sentințele civile nr. 10078/08.12.2017 și nr. 6411/18.08.2016, anterior redată.

4. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanțelor de executare. Situația debitorului cu domiciliul/sediul în străinătate și a creditorului cu domiciliul/sediul în România

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) teza a II-a NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este, în ipoteza în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului”.

Judecătoria Sectorului 6 București, s. civ., sent. nr. 7663 din 29.09.2017, definitivă, nepublicată

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței, petentul BEJ I.T.D., la cererea creditorului L.D.C., a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitoarei C.P. (G.) L.T.D., în baza titlului executoriu reprezentat de decizia civilă nr. 377A/13.02.2017, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. [...] / 4/2016.

În drept, au fost invocate prevederile art. 666 alin. (1) NCPC.

Analizând excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București, invocată din oficiu la termenul din 29.09.2017, instanța a constatat următoarele:

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor”.

Constatând că, la data sesizării organului de executare, sediul debitoarei C.P.G. L.T.D. era în Dubai, instanța a apreciat că revine Judecătoriei Sectorului 4 București, instanța în circumscripția căreia se află domiciliul creditorului, competența de soluționare a cauzei, ca instanță de executare.

Pe cale de consecință, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 4 București.

JURISPRUDENȚĂ

În ceea ce privește situația debitorului cu sediul aflat în străinătate, dar al cărui reprezentant are sediul în România, a se vedea I.C.C.J., Secția I civilă, decizia nr. 3627 din 16.10.2018, www.scj.ro, prin care s-a reținut:

Prin cererea înregistrată la data de 20.06.2018 pe rolul Judecătoriei Bistrița, BEJ A. a solicitat încuviințarea executării silite demarate la solicitarea creditorului B. împotriva debitoarei C., în temeiul titlului executoriu reprezentat de încheierea civilă nr. 2782/2017, pronunțată de Judecătoria Bistrița.

Potrivit prevederilor art. 666 alin. (1) NCPC, executorul judecătoresc va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite. În conformitate cu art. 651 alin. (1) NCPC: „Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor”. Textul legal evocat instituie o competență în care prioritatea este acordată succesiv instanței în circumscripția căreia se regăsește sediul/domiciliul debitorului, creditorului, iar, în ultimul rând, al biroului executorului judecătoresc investit de către creditor.

În ceea ce privește norma legală care a determinat ivirea conflictului negativ de competență, se constată că ambele instanțe au reținut incidența în cauză a dispozițiilor art. 651 NCPC, însă Judecătoria Bistrița s-a raportat la sediul mandatarului D. SRL, respectiv localitatea București, iar Judecătoria Sectorului 4 s-a raportat la sediul debitoarei C., care se află în străinătate.

Din analiza actelor din dosar (cererea de executare silită și titlul executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 2782 din 11.10.2017, pronunțată de Judecătoria Bistrița), Înalta Curte constată că debitoarea C. este persoană juridică străină cu

sediul social în Malta, fiind reprezentată în proces de mandatar D. SRL, cu sediul procedural ales în București.

Este de reținut că, sub aspectul stabilirii instanței competente teritorial să judece cererea de încuviințare a executării silite, nu are relevanță sediul procesual ales al mandatarului D. SRL, aflat în București, indicat atât în cererea de executare silită, cât și în titlul executoriu, întrucât calitatea de mandatar și instituția reprezentării nu au efecte juridice în planul competenței și nu atrag o anume competență, ci reprezintă mijloace procedurale prin care părțile înțeleg să figureze în proces.

Ca atare, cum sediul debitoarei C., împotriva căreia urmează să se efectueze executarea silită, nu se află în România, respectând ordinea instituită de către dispozițiile art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a pricinii revine instanței în a cărei circumscripție se găsește domiciliul creditorului B., și anume Judecătoria Bistrița, având în vedere că acesta este domiciliat în orașul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud.

Pentru argumentele prezentate, în aplicarea art. 135 alin. (1) NCPC, Înalta Curte a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Bistrița.

5. Încuviințarea executării silite. Competența teritorială a instanței de executare. Situația debitorului cu domiciliul/sediul în străinătate și a creditorului cu domiciliul/sediul în străinătate

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) teza a III-a NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanțelor de executare, care este, în ipoteza în care, la data sesizării executorului judecătoresc, nici debitorul, nici creditorul nu are domiciliul/sediul în România, „(...) judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc”.

Judecătoria Sectorului 6 București, s. civ., sent. nr. 6855 din 11.09.2017

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței, petentul BEJ I.M.D., la cererea creditoarei I.C.M. L.T.D., a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitorului H.I., în baza titlului executoriu reprezentat de contract de credit nr. [...]23.12.2005.

În drept, au fost invocate prevederile art. 666 alin. (1) NCPC.

Analizând excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București, invocată din oficiu la termenul din 11.09.2017, instanța a constatat următoarele:

Potrivit art. 666 NCPC raportat la art. 651 alin. (1) NCPC, competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite revine instanței de executare, care este „judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc”.

Pe baza verificărilor efectuate în baza de date D.E.P.A.B.D., instanța constată că debitorul nu are domiciliul în România. Instanța reține, totodată, că sediul creditorului I.C.M. L.T.D. este în Malta. Astfel, întrucât nici debitorul nu are domiciliul în România, nici creditorul nu are sediul în România, față de dispozițiile legale anterior citate, instanța a constatat că revine Judecătoriei Sectorului 3 competența de soluționare a cauzei, ca instanță în a cărei circumscripție se află sediul executorului judecătoresc.

Pe cale de consecință, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 6 București și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 3 București.

NOTĂ

Verificarea competenței instanței de executare încă de la soluționarea cererii de încuviințare a executării silite este importantă, întrucât încuviințarea executării silite de către o instanță necompetentă atrage nulitatea încheierii de încuviințare a executării silite și a actelor de executare subsecvente.

Pentru stabilirea instanței de executare, în aplicarea criteriilor legale anterior analizate, se impune verificarea domiciliului debitorului și, după caz, a domiciliului creditorului la momentul sesizării executorului judecătoresc prin depunerea cererii de executare silită. Această verificare se poate realiza prin interogarea bazei de date D.E.P.A.B.D., în cazul persoanei fizice, și O.N.R.C., în cazul persoanei juridice.

În vederea asigurării soluționării cu celeritate a cererii de încuviințare a executării silite este util ca, în momentul sesizării instanței, executorul judecătoresc să atașeze la dosar rezultatul verificării bazelor de date anterior menționate.

Verificarea de către executor a domiciliului/sediului debitorului anterior sesizării instanței cu cererea de încuviințare a executării silite este utilă atât pentru a se evita învestirea unei instanțe necompetente teritorial, cu consecința declinării competenței de soluționare a cauzei, cât și pentru a se evita demararea executării silite de către un executor necompetent, împrejurare care ar atrage nulitatea executării. Totodată, cunoașterea domiciliului actual al debitorului este necesară executorului judecătoresc pentru a se asigura legala comunicare a actelor de executare.

6. Calitate procesuală activă. Condiții pentru încuviințarea executării silite. Prematuritatea cererii de aplicare a penalităților prevăzute de art. 906 alin. (2) NCP

1. Potrivit art. 666 alin. (1) NCP, „În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru”.

Prin urmare, legea conferă calitate procesuală activă doar executorului judecătoresc pentru a solicita încuviințarea executării silite. Creditorul are numai posibilitatea de a formula cererea de executare silită, potrivit art. 623 NCP, executorul având în mod exclusiv competența funcțională de a realiza executarea silită.

2. Din analiza per a contrario a dispozițiilor art. 666 alin. (5) NCP, rezultă că, pentru a fi admisă cererea de încuviințare a executării silite, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții: **1) cererea de executare silită să fie de competența organului de executare sesizat; 2) hotărârea sau, după caz, înscrisul în baza căruia se solicită încuviințarea executării silite să constituie, potrivit legii, titlu executoriu; 3) înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, să întrunească toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege; 4) creanța să fie certă, lichidă și exigibilă; 5) debitorul să nu se bucure de imunitate de executare; 6) titlul să nu cuprindă dispoziții care să nu poată fi aduse la îndeplinire prin executare silită; 7) să nu existe alte impedimente prevăzute de lege.**

3. Solicitarea creditorului de obligare a debitorilor la plata de penalități în baza art. 906 alin. (2) NCP este condiționată de existența unei executări silite în desfășurare; în lipsa unei atare proceduri, cererea de aplicare a penalităților este prematur formulată.

Tribunalul Teleorman, dec. nr. 409 din 25.05.2017, definitivă, www.jurisprudenta.com

Prin încheierea civilă nr. 80/09.01.2017, Judecătoria Z. a admis excepția lipsei calității procesuale active cu privire la capătul de cerere privind încuviințarea executării silite, excepție invocată de instanță din oficiu; a respins cererea de încuviințare a executării silite, formulată creditorul V.N. privind pe debitorii G.T., O.V. și B.A., ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală activă. Instanța a reținut următoarele:

Prin cererea formulată la data de 29.11.2016, creditorul a solicitat încuviințarea executării silite a sentinței civile nr. 962/18.03.2014, pronunțată de Judecătoria Z., în dosarul nr. [...]740/2012*, solicitând obligarea părților în solidar, la plata de penalități în sumă de 500 lei/zi întârziere, începând cu data prevăzută de lege, având în vedere că aceștia au fost somați în repetate rânduri, ultima somație fiind nr. 53xx/11.04.2016.

În ședința camerei de consiliu din data de 09.01.2017, instanța a invocat din oficiu excepția lipsei calității procesuale active cu privire la capătul de cerere privind încuviințarea executării silite și excepția prematurității cu privire la capătul de cerere privind obligarea părților la plata de penalități.

Analizând cauza din prisma excepțiilor invocate, instanța a reținut următoarele:

Potrivit art. 666 alin. (1) NCP, „În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru”. Prin urmare, legea conferă calitate procesuală activă doar executorului judecătoresc de a solicita încuviințarea executării silite. Creditorul are doar posibilitatea de a solicita executorului judecătoresc, potrivit art. 623 NCP, acesta din urmă având în mod exclusiv competența funcțională de a realiza executarea silită. (...)

Cu privire la capătul de cerere privind plata unor penalități de către debitorii, instanța a reținut că dispozițiile art. 906 NCPC fac parte din Cartea a V-a a noului Cod de procedură civilă, intitulată „Despre executarea silită”, fiind condiționate de existența unei executări silite în desfășurare. Or, în speță, nu există o executare silită în derulare, motiv pentru care cererea este prematur formulată. (...)

Împotriva acestei încheieri a declarat apel, în termenul legal prevăzut de lege, apelantul-petent V.N., solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a încheierii apelate cu consecința admiterii cererii de încuviințare a executării silite.

Criticând încheierea pentru nelegalitate și netemeinicie, a arătat că în mod greșit prima instanță a apreciat asupra calității procesuale active, reținând că nu are calitate procesuală în demersul judiciar promovat, față de dispozițiile art. 622 alin. (4) NCPC.

Verificând, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de prima instanță, prin prisma dispozițiilor legale aplicabile, tribunalul a respins apelul declarat pentru considerentele care vor succede.

Potrivit dispozițiilor art. 666 alin. (1) NCPC, „În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru”.

Din analiza *per a contrario* a dispozițiilor art. 666 alin. (5) NCPC, instanța a reținut că, pentru a fi admisă cererea de încuviințare a executării silite, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții: 1. cererea de executare silită să fie de competența organului de executare sesizat; 2. hotărârea sau, după caz, înscrisul în baza căruia se solicită încuviințarea executării silite să constituie, potrivit legii, titlu executoriu; 3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, să întrunească toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege; 4. creanța să fie certă, lichidă și exigibilă; 5. debitorul să nu se bucure de imunitate de executare; 6. titlul să nu cuprindă dispoziții care să nu poată fi aduse la îndeplinire prin executare silită; 7. să nu existe alte impedimente prevăzute de lege.

Analizând înscrisurile aflate la dosarul cauzei, tribunalul a reținut, în raport de dispozițiile textului de lege invocat, că în mod corect instanța de fond a apreciat că legea conferă calitate procesuală activă doar executorului judecătoresc de a solicita încuviințarea executării silite. Creditorul are doar posibilitatea de a solicita executorului judecătoresc, potrivit art. 623 NCPC, acesta din urmă având în mod exclusiv competența funcțională de a realiza executarea silită.

De asemenea, solicitarea creditorului de obligare a debitorilor menționați în titlul executoriu la plata de penalități este condiționată de existența unei executări silite în desfășurare și cum în cauză nu există o executare silită în derulare, corect prima instanță a admis excepția prematurității legat de acest capăt de cerere.

Dispozițiile art. 662 NCPC, despre care apelantul consideră că au fost încălcate de prima instanță, privesc natura creanței cuprinse în titlul executoriu cu referire la condițiile privind caracterul cert, lichid și exigibil al acesteia, care se analizează de către instanță după stabilirea calității procesuale active.

7. Încuviințarea executării silite. Verificarea competenței executorului judecătoresc

Potrivit art. 666 alin. (5) pct. 1 NCPC, instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite dacă „cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat”.

În ipoteza în care executorul judecătoresc investit cu cererea de executare silită activează în raza altei curți de apel decât cea în care se află sediul debitorului, în lipsa altor elemente, executorul nu este competent în desfășurarea executării silite, față de dispozițiile art. 652 NCPC, neavând relevanță, din această perspectivă, sediul secundar al debitorului, în condițiile în care dispozițiile acestui articol stabilesc drept criteriu sediul debitorului, și nu sediul secundar.

Constatarea necompetenței executorului judecătoresc în derularea procedurii executării silite cu care a fost investit de către creditor atrage respingerea cererii de încuviințare a executării silite.

Judecătoria Sectorului 6 București, s. civ., înch. din 02.09.2016, neapelată, nepublicată

Prin cererea înregistrată la data de 05.08.2016 pe rolul Judecătoriei Sibiu, sub nr. [...] /306/2016, de petenta SCPEJ D.M.-V., M.D.-A. și S.C., privind pe creditorul G.G. și pe debitoarea A.F.M., s-a solicitat încuviințarea executării silite, la cererea creditorului G.G., în baza titlului executoriu constând în sentința civilă nr. 3095/CA/16.12.2014, pronunțată de Tribunalul Sibiu, în dosarul nr. [...] /85/2013, pentru recuperarea sumei de 1.300,00 lei și a dobânzii fiscale calculată de la data de 08.12.2008 și până la data de 05.03.2012, la care se adaugă cheltuielile de executare.

Prin sentința civilă nr. 4192/16.08.2016, pronunțată în dosarul nr. [...] /306/2016, Judecătoria Sibiu a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cererii în favoarea Judecătoriei Sectorului 6 București.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 6 București la data de 26.08.2016.

Analizând actele dosarului, instanța a reținut următoarele:

Potrivit art. 666 alin. (5) NCPC, instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă: „1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat; 2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu; 3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege; 4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă; 5. debitorul se bucură de imunitate de executare; 6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită; 7. există alte impedimente prevăzute de lege”.

În cauză, instanța a constatat că executorul judecătoresc investit cu cererea de executare silită nu este competent față de dispozițiile art. 652 NCPC, având în vedere că sediul debitorului se află în Sectorul 6 București, iar executorul judecătoresc activează în raza Curții de Apel Alba Iulia. Sub acest aspect, instanța a constatat că este lipsit de relevanță faptul că sediul secundar al debitoarei se află în Sibiu, în